

انتخاب میکروارگانیسم مناسب جهت حذف کروم شش ظرفیتی

محمد پازوکی^۱، شکوه شفیعی و شاهرخ شاهحسینی

۱- پژوهشکده انرژی، پژوهشگاه مواد و انرژی، مشکین دشت، کرج

E-mail: mpazouki@hotmail.com

چکیده

کروم فلزی سمی است و کاربرد سیار آن در صنعت سبب وارد شدن آن به محیط زیست از طریق پسابهای صنعتی شده و مشکلات فراوانی را برای محیط زیست، چرخه غذایی و انسان که در راس هرم چرخه غذایی قرار گرفته بوجود آورده است. در این تحقیق مقایسه جذب کروم شش ظرفیتی به وسیله ۹ میکروارگانیسم جدا شده از خاک و ۱۱ میکروارگانیسم جدا شده از مسیر جریان فاضلاب چرمشهر ورامین و ۸ میکروارگانیسم از بانک میکروارگانیسمها (جمعاً ۲۸ میکروارگانیسم) انجام شده است. از محلول 0.05 kg/m^3 دی کرومات سدیم به عنوان محلول دارای کروم شش ظرفیتی برای غربال این میکروارگانیسمها استفاده شد. میکروارگانیسم Penicillium chrysogenum PTCC5037 به علت کارآیی بیشتر در جذب کروم به عنوان میکروارگانیسم مناسب برای مطالعات بعدی انتخاب گردید.

کلمات کلیدی: جذب زیستی؛ کروم شش ظرفیتی؛ *Penicillium chrysogenum*

زیادی را برای محیط زیست بوجود می آورند [۱۱-۱۲]. جذب زیستی فلزات سنگین با زیست توده‌های میکروبی دارای پتانسیل بالایی در مقایسه با روش‌های شیمی-فیزیکی موجود در بازیابی فلزات سمی و گرانبهای از پساب‌ها می‌باشد [۱۲]. فلزات می‌توانند به روش‌های جذب سطحی، تعویض یونی، کوثرودیناسیون، کمپلکس سازی وغیره جذب سلولهای میکروبی شوند [۱۲]. گروههای کربوکسیل، آمین، هیدروکسید، فسفات و رادیکال‌های سولفات بر روی دیواره سلولهای میکروبی سایتها باند شدن برای تداخل با یون‌های فلزی را فراهم می‌آورند [۱۱-۱۵].

در این تحقیق، مقایسه‌ای از میان میکروارگانیسم‌های جدا شده از محیط‌های کرومدار و همچنین میکروارگانیسم‌های شناخته شده به منظور انتخاب بهترین میکروارگانیسم حذف کروم شش ظرفیتی انجام گرفته شده است.

۱- مقدمه

کروم یک عنصر فلزی است که غالباً در فرآیندهای صنعتی مانند آبکاری کروم، تولید پیگمنتها، فرآیندهای چوب، دباغی چرم، رنگرزی پارچه، آب خنک کننده‌ها کاربرد داشته و پساب‌های حاوی کروم را تشکیل می‌دهد [۱-۳]. ترکیبات کروم سمی بوده، باعث آسیب دیدن بافت‌ها شده و دارای اثرات سرطانزایی و جهش یافتنی می‌باشد [۴ و ۵]. کروم شش ظرفیتی به دلیل قابلیت نفوذ بیشتر بدرون بافت‌ها و تجمع زیستی سمیت بیشتری دارد [۶]. با توجه به اینکه غلظت کروم در پساب‌ها غالباً بیش از حد مجاز $5 \times 10^{-5}\text{ kg/m}^3$ می‌باشد، بنابر این لازم است قبل از تخلیه پساب به رودخانه و دریا مقدار آن تا حد مجاز کاهش یابد [۷]. روش‌های فیزیکی و شیمیایی حذف کروم غالباً گران قیمت بوده، برای پساب‌های رقیق بازده خوبی ندارند و به علت لجن حاوی مواد شیمیایی مشکلات جانبی